

minister for hans Udtalelser. Jeg ser ikke deri, jaaledes som den ærede Ordfører gjorde, et Forsøg paa at benytte Toldrevisionen til en Forøgelse af Beskyttelsen eller at indskrænke Toldrevisionen til et saadant Minimum, at det ikke skulde være værdt at tage derimod. Det forekommer mig ogsaa, at naar den høitærede Finansminister ikke udtalte andre Ord i protektionistisk Retning, end at man skulde beskytte sig lige overfor Udlandets aabenbare Forsøg paa ved Export-Præmier at trykke Nabolandets Industrier, er man ogsaa her inde paa et Gebet, hvor jeg tror, at de Allerfleste ville kunne være enige med den høitærede Finansminister, i Theorien i hvert Fald. Aabenbare Forsøg fra Udlandets Side paa at knuse dansk Industri maa virkelig mødes med Modforanstaltninger. Derimod forekommer det mig, at naar f. Ex. Mel-Industrien, som Ministeren særlig nævnedes, endnu er en betydelig Export-Industri hos os, indser jeg virkelig ikke, hvorledes man skal kunne beskytte den paa effektiv Maade. Kan man opnaa, at Udlandet forandrer sin Fremgangsmaade i saa Henseende, vilde det være meget heldigt, men at beskytte en Industri, der er en Export-Industri for vort Bedkommende, og hvoraf der vist heller ikke importeres overdrevet meget, indser jeg ikke Muligheden af, uden at man kommer til at skade paa anden Vis. Til det ærede Medlem fra Gæbjerg (Bluhme) vil jeg bemærke, at jeg naturligvis ikke skal komme ind paa Spørgsmaalet om vore konstitutionelle Forhold. Naar han ønskede, at vi skulde komme ind i bedre konstitutionelle Forhold, er der virkelig ingen anden Vej at gaa end at blive enige om de organiske Love, thi det er det Æneste, der kan bane Veien for bedre, konstitutionelle Forhold.

Thorup: Jeg skal ikke som de foregaaende Talere give mig til at omtale hele den store Toldreform, men kun holde mig til de enkelte Ændringsforslag, og jeg skulde slet ikke have forlangt Ordet, naar den ærede Ordfører ikke havde fremfat saa absolute Urigtigheder overfor mit Forslag. Den ærede Ordfører mente, at naar mit Forslag med Hensyn til Brændevinsbeskatningen bliver vedtaget, vil der blive et betydeligt Overskud. Det er absolut urigtigt; thi Sagen er den, at der skal ikke kræves mere end til at dække den Nedgang, der er foreslaaet. Og jeg skal ligeledes sige, at mit Forslag gaar ud paa strax at nedsætte Toldindtægterne med ca. 2,900,000 Kr. og saa lade den øvrige Nedsættelse dækkes ved Brændevinsbeskatningen, uden at der beregnes det mindste

Overskud. Naar den ærede Ordfører saa tillige mente, at jeg burde have opsat et saadant Forslag i 5 Mar, indtil den Lov kom til at virke, som vi vedtog i 1887, saa er det netop det, jeg har gjort. Nedsættelsen for de øvrige Positioners Vedkommende træder først i Kraft den 1ste April 1892. Den ærede Ordfører mente endvidere, at det var uheldigt at dække Understudet ved Brændevinsbeskatning, men at det vilde være heldigt at gaa til at dække Understudet ved en Olsbeskatning paa Grund af, at vi ingen Olsbeskatningslov have, medens vi om Brændevinsbeskatningen have en Lov. Dertil vil jeg svare, at der er den væsentlige Forskjel, at mit Forslag kan vedtages med god Villie og træde i fuld Kraft om 3 Mar, hvorimod det er tvivlsomt, om den ærede Ordførers Forslags sidste Del nogensinde vil træde i Kraft. Jeg synes derfor ikke, at der er Anrsag til at bedømme mit Forslag saa strengt. Jeg skal ikke forsætte Forhandlingen, jeg vilde kun rette disse Urigtigheder. Forrigt skal jeg udtale, at jeg vedkjender mig, hvad jeg har udtalt i Betænkningen, at jeg i det Væsentlige slutter mig til Flertallets Motivering af de forskellige Positioner, men jeg vil forvare mig imod, at jeg i Et og Alt skulde billige de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører i Dag; thi det forekommer mig, at hans sidste Udtalelser ikke indholdes i Flertallets Betænkning, og jeg tror ikke, at det er heldigt at komme til vidtløftigt at drøfte mere hderliggaaende Forslag end der er opstillet; thi da kunde det nok være, at jeg vilde tage Afstand fra den ærede Ordfører.

Ordføreren (Tauber): Jeg skal kun gjøre et Par Bemærkninger. Til det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage) skal jeg bemærke, at naar ikke andre Medlemmer af Flertallet end jeg og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem fra Nørre Sundby (Tutein) have talt, behøver Aarsagen ikke at være den samme som Aarsagen til, at saa mange Medlemmer af Mindretallet have talt, nemlig at der hersker forskellige Meninger mellem Medlemmerne. Det kunde maaste forudsættes, at Aarsagen var den, at Medlemmerne havde ens Meninger; det var dog muligt. For øvrigt skal jeg ikke komme ind paa det ærede Medlems Betragtninger, men jeg ønsker kun til Slutning at konstatere, at uagtet jeg som Ordfører for Flertallet har opfordret Ministeren til her i Thinget at optage den Forhandling, som ikke fandt Sted i Udvalget, har Ministeren unddraget sig dette og har erklæret, at Flertallet ikke vilde en Forhandling, og da jeg saa atter i mit an-